

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžak/2/2017
Identifikačné číslo spisu: 1016201496
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1016201496.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): V. F. V., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť: Afganská islamská republika, posledné miesto pobytu: W., zastúpený: Liga za ľudské práva, občianske združenie, so sídlom Štúrova 3, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad, Pivonková 6, Bratislava, o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného ČAS.: MU-DS-248-8/2016-DŽ zo dňa 25. júla 2016, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 7SaZ/1/2016-44 zo dňa 8. novembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 7SaZ/1/2016-44 zo dňa 8. novembra 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím ČAS.: MU-DS-248-8/2016-DŽ zo dňa 25. júla 2016 (ďalej na účely rozsudku len „preskúmané rozhodnutie“) žalovaný podľa ustanovenia § 46a ods. 4 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyly a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 480/2002 Z.z.“) rozhodol o odovzdaní sťažovateľa (v prvostupňovom konaní žalobca), ktorý má na území Slovenskej republiky neoprávnený pobyt, na územie Bulharskej republiky.

2. Preskúmané rozhodnutie vychádza zo skutočnosti, že sťažovateľ bol dňa 15.06.2016 kontrolovaný v obci Rusovce hliadkou Policajného zboru v motorovom vozidle VW Transporter a následne bol policajtmí Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava predvedený na Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Medved'ov (ďalej na účely rozsudku len „ÚPZC Medved'ov“). Vykonanými lustráciami v informačných systémoch bolo zistené, že sťažovateľ je žiadateľom o udelenie azylu na území Maďarska a Bulharskej republiky. Taktiež bolo zistené, že na území Slovenskej republiky sťažovateľ nemá udelený žiadny druh pobytu a nie je žiadateľom o udelenie azylu na území Slovenskej

republiky.

3. Na základe získaných informácií bola zo strany žalovaného dňa 17.06.2016 doručená žiadosť dublinskému stredisku migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej na účely rozsudku len „DS MÚ MV SR“) na začatie konania podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (ďalej na účely rozsudku len „dublinské nariadenie“). Rozhodnutím č. PPZ-HCP-BA6-205-010/2016-AV bol sťažovateľ dňa 17.06.2016 zaistený podľa § 88 ods. 1 písm. c) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a umiestnený v ÚPZC Medved'ov.

4. Žiadosť o prijatie späť menovaného bola Bulharskej republike zaslaná dňa 27.06.2016 žalovaným. Vzhľadom na to, že v zmysle článku 28 ods. 3 dublinského nariadenia Bulharská republika neodpovedala na dožiadanie a tak konkludentne akceptovala prijatie sťažovateľa späť, čím súhlasila s jeho odovzdaním na svoje územie, a sťažovateľ sa nachádzal na území Slovenskej republiky bez povolenia, žalovaný vydal preskúmané rozhodnutie.

II.

Konanie na krajskom súde

5. Sťažovateľ podal proti preskúmanému rozhodnutiu na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu podľa Štvrtej hlavy Tretej časti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) s nasledujúcimi žalobnými bodmi (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.):

- žalovaný nedostatočným spôsobom zistil skutkový stav potrebný na posúdenie veci
- s poukazom na skutočný vek sťažovateľa, ktorý je v skutočnosti maloletou osobu bez sprievodu.
- vo vzťahu k zárukám pre osoby vrátené do Bulharska na základe dublinského nariadenia a k možnému zaobchádzaniu so sťažovateľom v rozpore s čl. 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd po jeho návrate do Bulharska.

6. Krajský súd v Bratislave v konaní podľa ust. § 221 a nasl. S.s.p. pri neformálnom posudzovaní žaloby (§ 206 ods. 3 S.s.p.) zistil, že jej nebolo možné vyhovieť z nasledujúcich dôvodov:

- sťažovateľ je v Bulharsku, kde požiadal o udelenie azylu, vedený s dátumom narodenia 01.01.1998, a aj v Bulharsku bol považovaný za plnoletú osobu. Sám sťažovateľ svoje tvrdenie o dátume narodenia neskôr odvolal a uviedol dátum svojho narodenia 01.01.1998, preto nie je dôvod pochybovať o jeho veku.
- Bulharsko je považované za bezpečnú krajinu pre štátnych príslušníkov tretích krajín.
- s poukazom na vyjadrenie právnej zástupkyne sťažovateľa na pojednávaní dňa 08.11.2016, ktorá poukázala na prebiehajúce nové konanie na MÚ MV SR uviedol, že sa jedná o iné konanie, t. j. nové azylové konanie a súd musí vychádzať zo skutočností, ktoré boli známe v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

7. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodu uvedeného v

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že krajský súd:

- nesprávne právne posúdil skutočnosti nasvedčujúce tomu, že sťažovateľ je maloletou osobou.
- nesprávne právne posúdil zabezpečenie záruk pre osoby vracané do Bulharska.
- nesprávne právne vec posúdil, keď neprihliadol ani na jeden dôkaz predložený sťažovateľom, pretože vychádzal „zo skutočností, ktoré boli známe v čase vydania napadnutého rozhodnutia“

9. Navrhol, aby kasačný súd rozhodol tak, že rozsudok krajského súdu mení tak, že rozhodnutie žalovaného v celom rozsahu zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

B)

10. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa s právnym názorom krajského súdu v plnej miere stotožňuje. V ostatnom sa pridržiaval vyjadrenia k správnej žalobe zo dňa 13.09.2016. Záverom žalovaný navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

11. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 ods. 1 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.02.2017 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

Podľa § 135 ods. 2 S.s.p., pre správny súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia, ak

- a) ide o konanie podľa § 6 ods. 2 písm. d) až f) a i) až k),
- b) rozhoduje podľa § 192.

Podľa § 6 ods. 2 písm. d) S.s.p., správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia.

Podľa § 217 S.s.p., správny súd konanie o správnej žalobe proti rozhodnutiu o odovzdaní do iného štátu uznesením zastaví, ak žalobca požiadal o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany podľa osobitného predpisu.

Podľa § 462 ods. 1 S.s.p., ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

Podľa § 467 ods. 3 S.s.p. ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

12. Sťažovateľ v dôvodoch kasačnej sťažnosti uviedol, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. V tejto súvislosti musí kasačný súd zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra chápe kasačný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. vo vzťahu k meritu veci, t. j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy na riadne zistené skutočnosti vyplývajúce z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber zákonného ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu. Navyše právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. Po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, kasačný súd zistil, že právna zástupkyňa sťažovateľa na pojednávaní dňa 08.11.2016 oboznámila krajský súd s tým, že sťažovateľ dňa 06.09.2016 požiadal v priestoroch ÚPZC Medveďov o azyl na území Slovenskej republiky a od tohto dňa sa začalo nové konanie o žiadosti sťažovateľa o udelenie azylu (č.l.42). Krajský súd vo svojom rozhodnutí k tomu len uviedol, že: „...sa jedná o iné konanie, t. j. nové azylové konanie, a preto nejde o spojené konanie. Súd musí vychádzať zo skutočností, ktoré boli známe v čase vydania napadnutého rozhodnutia.“

14. V súvislosti s uvedeným kasačný súd musí zdôrazniť, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu zistil závažné nedostatky právneho posúdenia v merite veci. Sťažnostný dôvod sťažovateľa, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď neprihliadol ani na jeden dôkaz predložený sťažovateľom, pretože vychádzal „zo skutočností, ktoré boli známe v čase vydania napadnutého rozhodnutia“ vyhodnotil kasačný súd ako dôvodný.

15. Kasačný súd poukazuje na to, že podaním správnej žaloby podľa § 207 S.s.p. sa možno domáhať preskúmania rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy vydaného vo veciach azylu podľa zák. č. 480/2002 Z.z. Ide o rozhodnutia alebo opatrenia týkajúce sa azylu, doplnkovej ochrany, dočasného útočiska a odovzdania do iného štátu. Zo znenia citovaného § 135 ods. 2 S.s.p. jednoznačne vyplýva, že pre správny súd je pri rozhodovaní o správnej žalobe vo veciach azylu rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia a z tohto dôvodu je nesprávny právny názor krajského súdu, že súd musí vychádzať zo skutočností, známych v čase vydania preskúmaného rozhodnutia. V súvislosti s uvedeným sa mal krajský súd zaoberať aj novými dôkazmi a skutočnosťami, a to najmä skutočnosťou, že sťažovateľ dňa 06.09.2016 požiadal o udelenie azylu na území Slovenskej republiky.

16. Vo svetle uvedeného kasačný súd dáva do pozornosti vyššie citovaný § 217 S.s.p., z ktorého jednoznačne vyplýva, že správny súd je povinný konanie o správnej žalobe proti rozhodnutiu o odovzdaní do iného štátu uznesením zastaviť, ak žalobca požiadal o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany podľa osobitného predpisu. Z dôvodovej správy k § 207- § 220 S.s.p. vyplýva, že osobitným predpisom je zák. č. 480/2002 Z.z., konkrétne ustanovenia § 3 a § 13a a 13b upravujúce konanie o udelení azylu a udelenie doplnkovej ochrany a § 46a ods. 4 týkajúci sa rozhodnutia o odovzdaní do iného štátu.

17. Kasačný súd na základe vyššie uvedených úvah konštatoval, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil a dospel k nesprávnemu záveru, keď žalobu zamietol, pretože v predmetnej veci krajský súd rozhodoval o správnej žalobe proti preskúmanému rozhodnutiu o odovzdaní sťažovateľa v zmysle § 46a ods. 4 zák. č. 480/2002 Z. z. do Bulharska, a vzhľadom na to, že krajský súd mal informáciu o tom, že sťažovateľ dňa 06.09.2016 požiadal o udelenie azylu, mal konanie o správnej žalobe sťažovateľa v zmysle § 217 S.s.p. zastaviť.

18. Kasačný súd z tohto dôvodu v súlade s ustanovením § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Ostatnými sťažnostnými bodmi sa kasačný súd nezaoberal, nakoľko zistil závažný dôvod odôvodňujúci zrušenie rozhodnutia krajského súdu. V ďalšom konaní bude krajský súd postupovať v súlade s § 217 S.s.p a konanie o správnej žalobe sťažovateľa proti rozhodnutiu o odovzdaní do iného štátu zastaví. Krajský súd je právnym názorom kasačného súdu v zmysle § 469 S.s.p. viazaný.

19. Záverom kasačný súd dodáva, že o žiadosti sťažovateľa o udelenie azylu už bolo rozhodnuté dňa 06.12.2016 rozhodnutím ČAS:MU-DS-13/2016-Ž tak, že žiadosť o azyl bola zamietnutá ako neprípustná, nakoľko v zmysle § 11 ods. 3 zák. č. 480/2002 Z.z. je v danom prípade na konanie o udelenie azylu príslušná Nemecká spolková republika.

20. O nároku na náhradu trov kasačného konania v zmysle § 467 ods. 3 S.s.p. rozhodne v ďalšom konaní krajský súd.

21. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.